întîmpinare

E iimpui sufletul să se înfrupte din vasta
ierbii proaspătă culoare, diu oglindirea
pururi de izvoare şi nedurerea creşterii
din fructe.

Pe frunţi în cer mai punc-nseninare şi
semn argintul stelelor de munte, eu voi
visa la noapte viaducte albind zvirlite
pînă-n ţărm de mare.

Pogor în mine însumi liniştit, sprc-
adîncurile calme de-mplinit, spre
întruparea mea cea mai curată.

Şi parcă spăl un aur limpezit subt ploi
înalte care s-au pornit din sanctuare
dacice de piatra.